

fleste større lande i Europa, har man behandlet samproduktionsspørgsmålet forlods. Udvalget har derefter indstillet, at man uden at afvente resultatet af dets videre arbejde søger forlystelsesafgiftsloven ændret i overensstemmelse med det foreliggende lovforslag.

Efter forslaget henskydes det til afgørelse hos ministeren for kulturelle anliggender om samproducerede film skal kunne sidestilles med danske film. Til oplysning om, hvilke forhold der ved afgørelsen vil blive lagt vægt på, vil der blive udfærdiget en bekendtgørelse af ministeriet for kulturelle anliggender.

Hvad angår indholdet af denne bekendtgørelse vil det formentlig være naturligt, at man tager sit udgangspunkt i de norske samproduktionsregler, der indeholdes i en rundskrivelse af 2. juni 1958 fra kirke- og undervisningsdepartementet. Rundskrivelsen opstiller som betingelse for ligestilling af samproducerede film med norske, at den norske del af produktionen skal forestås af en ansvarlig norsk producent, at den norske indsats af arbejde og kapital normalt bør være af samme størrelse som i sædvanlige rent norske produktioner, og at der i øvrigt er et rimeligt forhold mellem samproducen-

ternes indflydelse på produktionen, deres arbejdsindsats såvel kunstnerisk som teknisk, deres kapitalindsats og mellem kapitalindsats og andel af indtægterne. Endelig forudsættes det, at talesproget i filmen er norsk, medmindre indholdet i filmen eller handlingen gør det naturligt at tale et andet sprog. Det bemærkes herved, at der på et møde mellem embedsmænd fra Finland, Norge, Sverige og Danmark, der med baggrund i Nordisk Råds rekommandation afholdtes i foråret 1962, stort set var enighed om de retningslinjer, der var anlagt i Norge.

Afgørende for, om man her i landet vil kunne sidestille en samproduceret film med en dansk film, bør det herefter være, om der er tale om et reelt samarbejde mellem danske og udenlandske producenter, såvel med hensyn til indsats af kapital og arbejde som med hensyn til indflydelse på produktionen og økonomisk interesse i dens resultat. For ikke at forringe den praktiske værdi af de foreslåede regler, bør det dog næppe være en betingelse for godkendelse, at filmens talesprog er dansk. Der bør i det hele gives administrationen frihed til at udforme en hensigtsmæssig godkendelsespraksis på grundlag af de erfaringer, der efterhånden indvindes.